

ved, at elforbrugerne udsteder en direkte gavecheck betalt over elregningen til ejerne af saneringsmøllerne på tre gange den indtjening, de har i øjeblikket.

Den tredobbelte indtægt, som er politisk bestemt, foræres til nogle udvalgte vindmøller, og den betales af, som jeg har sagt, andre borgere uden om statskassen. Det er en sælsom konstruktion, som jeg ikke fatter kan være juridisk korrekt, når der ligger et millionstort gaveelement i denne landsdækkende vindmølleskrotningsmulighed, som nu går i gang.

Jeg ved godt, at fingrene nu ryger i vejret for at få korte bemærkninger, og de vil gå på vindmølleeventyret og de mange arbejdspladser, og dem kan vi alle da være glade for. Men når det går så godt for vindmølleindustrien med arbejdspladser osv., hvorfor skal vi så blive ved med at subsidiere denne industri ad bagdøren år efter år?

Den danske energipolitik på elområdet har på grund af manglende overordnet planlægning udartet sig til en ond cirkel. Vindmøllerne leverer jo mere og mere el, der får prioriteret adgang til nettet, og der er miljøvenlig el fra kraftværkerne, hvilket giver et meget stort eloverskud, som så skal sælges til spotpriser på det frie marked, samtidig med at forbrugerne betaler store pristillæg.

Men når det ikke blæser, så kniber det jo med forsynings sikkerheden, og derfor må vi betale i dyre domme for at have kraftværkerne stående standby. Og hvad sker der så, hvis de lukkes ned og de skrottes. Hvad sker der så? Så kan vi jo få californiske tilstande her i landet. Men nu betaler vi jo foreløbig en stor pris for at holde dem standby.

Men ministeren har nu nedsat en arbejdsgruppe til at finde ud af, hvordan vi kommer af med den stigende mængde miljørigtig el. Det er da en underlig ond cirkel. Hvorfor planlægger man ikke ordentligt, således at man indretter produktionen efter forbruget, navnlig i betragtning af de kolossale og store tilskud, vi betaler?

Elvarme har jo hele tiden været et uartigt ord her. Man har sat kæmpestore dyre energisparekampagner i gang, og det kører for fulde omdrejninger stadig væk for at få folk til at konvertere fra elvarme over til vandbaseret varme.

Jamen det er da en vanvittig situation, for nu står man heroppefra og siger, at nu skal vi til at have elvarmen ind igen. Det er da udtryk for en total manglende samlet energiplanlægning.

Man kan jo sige, at Danmark så må være et vanvittig rigt land, når vi kan bruge 28 mia. kr. om året på Kyoto-protokollens opfyldelsesmål, og der er ikke sat nogle spørgsmålstejn ved, om det nu er samfundsøkonomisk forsvarligt.

Jeg ville nok tro, at sundhedsministeren ville få julelys i øjnene, hvis han bare kunne få fingre i en lille brøkdæl af Kyoto-luftkronerne, som jeg kalder dem. Men det er jo tilsyneladende ikke noget økonomisk problem, for pengene hentes jo så let som ingenting op af forbrugernes lommer, og de bliver jo nødt til at indbetale ved kasse A, uden at denne udbetaling overhovedet har set finansloven eller Finansudvalget. Derfor er det for mig dybt uforståeligt, at de såkaldt socialt ansvarlige partier her i Folketinget totalt sætter kikkerten for det blinde øje, når det gælder de kolossale store afgifter, der bliver pålagt ganske almindelige menneskers energiregninger.

Det er et problem, som Dansk Folkeparti håber man kan se på efter det næste folketingsvalg. Dansk Folkeparti har jo ikke været inde i elreformen. Dansk Folkeparti har været udenfor, på trods af at vi har stemt for gasloven osv. Vi er sat totalt udenfor. Men det kan da være, at vi efter et valg kan komme ind og få sat nogle fornuftige fingeraftryk på den danske energipolitik. Jeg hørte jo, at Venstres ordfører var lidt i tvivl om opfyldelsen af Kyoto-protokollen, og hvilke mål man skal sætte sig dér.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, at den førte energipolitik er kørt af sporet med hensyn til bl.a. det store eloverskud, vi har, og som vi nu ikke kan finde ud af hvordan vi skal bruge. Dansk Folkeparti vil komme ind ved den næste redegørelse, der kommer, og ved det næste lovforslag og videre gøre rede for sin energipolitik.

Ebbe Kalnæs (CD):

Når jeg ikke tog en kort bemærkning til fru Aase D. Madsen, så er det, fordi jeg er ordfører, og så kan jeg jo sagtens tage det med, når vi selvfølgelig skal tale grøn energi, vindmøller og andet i den her sammenhæng.

Da vi startede processen med elreformen, som den vel hedder, energireformen kalder vi den jo af og til også, da den jo har fået noget bredde efterhånden, så var det markedsåbning og billigere priser til forbrugerne, som har været ledesnoeren. Jeg har advaret mod det en gang imellem, for man kan jo somme tider blive citeret for noget, man har sagt for år tilbage, og så kan man komme på den.